

10 ימים לפני המועד הסופי של הנסיגה מחבל ימית מאשיכים לבנות בית-כנסת בעצמונה

הטריפ והטירוף

ת מונה סוריאליסטית:

יהודי חובש כיפה, שציציותיו מתנופפות ברוח, עומד בין דיונות החול של פיתחת-רפיח ועוסק במלאכה קדושה. הוא בונה בית-כנסת. המקום: התנחלות עצמונה. הזמן: עשרה ימים לפני המועד הסופי של הנסיגה מחבלי ימית. "אני בונה את בית-הכנסת כדי שישמש יהודים, ולא מוסלמים" אומר גידי איתן, מקיבוץ הדתי כפר-חרוב. בין מסמר ומסמר, שהיא תוקע במיסגרת ליציקת עמוד בטון, שהוא מקים במלוא המרץ, הוא מסביר: "אין לי ספק שכולנו נישאר כאן, ושהי

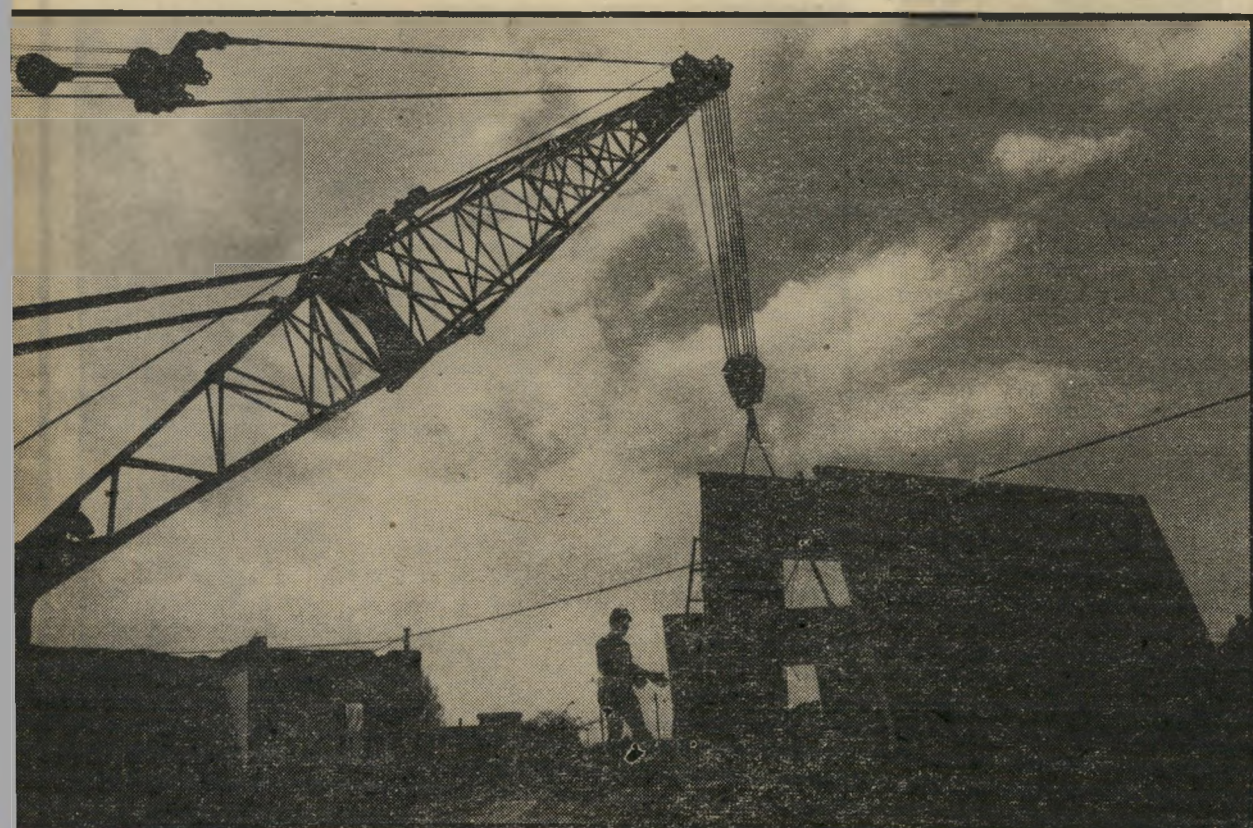
מאת

יוסי הימן

צילום: ציון צפריר

שטח הזה יהיה חלק בלתי-נפרד ממדינת ישראל. לא הייתי בונה את בית-הכנסת, אילו חשבתי שלא יהיה מי שיתפלל בו." חבריו של גידי לעבודת הבנייה מהנים בראשם לאות הסכמה. תוך שהם ממשיכים לצקת עמודים, להניח לבנים זו על גבי זו וללגום מבקבוק קוניאק, שהוא כנראה חלק בלתי-נפרד ממלאכת-הבנייה, העבודה שהם מבצעים היא בעיניהם דבר נורמאלי לחלוטין, כאילו אין בינה ובין המציאות כל סתירה.

מסביב לאתר הבנייה מתרוצצים עוד הרבה אנשים כאלה, החושבים, פועלים ורעים בעולם אחר. עצמונה היא עולם אחר. המציאות כאילו פסחה עליה. לאי-רועי הזמן אין נגיעה להווייה שהתפתחה

בשעה שהבחים האחרונים מודעים באנוף בדיקלה כדי להעבירם לפיתחת-שלום